

Ca n' Amat

Carrer de les Sitges, 1-3
Telèfon 93 635 18 00 - ext. 8180
canamat@viladecans.cat
08840 Viladecans

AJUNTAMENT DE VILADECANS

Ca n'Amat, un dels elements del Museu de la ciutat, és un immoble construït l'any 1848 - si bé l'edificació es va realitzar sobre un altre part d'un edifici anterior a aquesta data, molt possiblement de la segona meitat del segle XVIII -, i reformat l'any 1867. Al llarg dels anys 1893-1899, 1904 i 1924, la família propietària – els Amat i Targa – van realitzar diverses modificacions a l'interior de la casa.

Ca n'Amat respon a una tipologia de casa rural benestant amb molts elements lligats a la vida agrícola, activitat bàsica i principal del Viladecans del segle XIX, i fins ben entrada la segona meitat del segle XX. És una casa representativa d'un gran propietari rural de mitjan segle XIX, al delta del Llobregat.

Viladecans, a mitjan del segle XIX, no arribava al miler d'habitants. La construcció de la casa va fer possible l'obertura i la urbanització del carrer de les Sitges, dins del qual s'ubicava l'edifici, a tocar de l'antiga llera de la riera de Sant Climent.

El 15 de febrer de 1846, Joan Amat i Sala comprà, a Martí Pasqual, les terres a tocar el carrer de Sant Joan. "(...) conteniendo de largo desde la expresada calle hasta la casa propia de José Sala, con la cual linda por la parte de oriente (...)". És en aquest terreny i a partir de la casa del seu avi – Josep Sala (†1847) a qui li pertanyia per herència – que en Joan Amat i Sala construeix la nova casa Amat, al carrer de les Sitges, cantonada de Sant Joan, actual Àngel Guimerà.

Així, entre 1846 i 1848, Joan Amat reformà la casa primigènica de la segona meitat del segle XVIII, i l'amplià tot construint dos cossos amb planta baixa, pis i golfes, per la banda oest, cobert amb una teulada a dues vessants amb un carener que discorre paral·lel al carrer de les Sitges.

L'any 1867, en Joan Amat tornà a fer reformes a la casa, aixecà unes golfes damunt del vessant est, la construcció anterior a 1848, molt possiblement de la segona meitat del segle XVIII. Aquesta construcció suposa una unificació de la façana principal, que pràcticament quedaria tal i com actualment la coneixem.

Als llargs dels anys 1893-1899, Eulàlia Aymar i Carbonell, viuda de Joan Amat, va realitzar obres a l'interior de l'immoble. Posteriorment, els seus descendents, en Gabriel Amat, i una vegada mort aquest, la seva dona, Dolors Targa van realitzar d'altres reformes interiors: de la cuina, on va fer dos espais, per a crear un despatx (1904); instal·lació d'una cuina econòmica i, finalment, l'any 1924, es va tornar a actuar sobre la façana, fins a convertir una porta, que servia d'accés als cups, en una finestra, prenent la façana la fesomia actual.

A partir de 1911, amb la mort de Gabriel Amat i Aymar, la seva vídua Dolors Targa Vilanova es va traslladar amb els seus tres fills a Barcelona. De la cura de Ca n'Amat es farien càrrec els masovers, que vivien en el cos de la casa més antic, a la banda est de l'edifici. Malgrat viure-hi a Barcelona, els Amat van continuar passant els estius i la temporada de la verema i recollida de les olives a la casa de Viladecans. Fins a la seva defunció la darrera propietària, Eulàlia Amat i Targa (Viladecans, 1905 - Barcelona, 1994), va continuar venint tots els dimecres per a cobrar les parts de fruits i el lloguer de les terres que tenia a Viladecans, així com també per a mantenir les relacions amb el veïnatge.

Per tant, podem concloure que Ca n'Amat és un edifici de quatre cossos: tres construïts entre 1848 i 1867, de planta baixa, pis i golfes, i el més antic, a la banda est, de la segona meitat del segle XVIII, format per una planta baixa i pis.

L'estructura interna de la casa reflecteix la vida d'un gran propietari local del segle XIX. A l'interior, es combinen elements d'estètica benestant amb elements i estris de la vida agrícola: estances i dormitoris dels propietaris amb mobiliari de tipus isabelí i modernista; cuina i sitges de l'interior de la casa i els cups existents al pati.

En aplicació de les darrers voluntats d'Eulàlia Amat Targa, des del juliol de 1995, Ca n'Amat ha passat a ser patrimoni de la Ciutat.

